

Eerste lezing: Jer 20, 7 - 9
Evangelie: Matteüs 16, 21 - 27
Datum: 3 september 2017
Overweging door: Koos van Etten

De weg van de liefde is ook een weg van het lijden

Het is geen gemakkelijke boodschap die Jezus in het evangelie ons meegeeft. Om zijn woorden te kunnen invoelen, wil ik nog eens de grote lijn terughalen van de vorige keren. Jezus was uitgeweken naar het Noorden van Israël, ja zelfs tot over de grens van het land heen. Hij was uitgeweken; wilde hij vluchten? Dat staat er niet met zoveel woorden, maar je zou het wel kunnen indenken. Wellicht heeft hij geworsteld met zijn levensopdracht en vanuit zijn verbondenheid met God begrepen: ik moet trouw blijven aan mijn roeping en opkomen voor Israël. Op dat moment maakt hij zijn leerlingen dan ook duidelijk, dat hij als de Messias naar Jeruzalem moet gaan, ook al brengt dat lijden mee. Want er is al een tegenstand van de joodse leiders en die zal alleen maar groter worden. Dat zal lijden met zich meebrengen en misschien zal het zijn kop wel kosten. Toch weet hij vanbinnen, dat hij die weg moet gaan.

Voor zichzelf is Jezus nu helder geworden in wat hem te doen staat, maar als hij dit vertelt aan zijn leerlingen, schrikken ze hevig. Petrus had hem net nog beleden als de Messias en had daar een heel andere voorstelling bij dan een lijdende Messias. Hij neemt Jezus apart en gaat flink tegen hem in: dat mag u niet overkomen, Heer. De reactie van Jezus daarop is even heftig; hij wordt in zijn levensopdracht beproefd als door de satan zelf, en hij zegt dan ook met klem tegen Petrus: Ga weg, achter mij, satan; je bent een struikelblok voor mij. Hij voelt zich belemmerd in de weg die hij moet gaan en blijft daar trouw aan.

Dit leidt me naar de profeet Jeremia uit de eerste lezing. Hij weet zich geroepen om profeet voor zijn volk te zijn en aanvankelijk maakt dat hem ook blij. Hij zegt zelfs: Ik heb mij door U, God, laten verleiden. Maar later ontstaat er een crisissituatie. De vijand uit Babyloonië is heel dichtbij gekomen en het gevaar van ballingschap hangt in de lucht. De angst onder het volk is om te snijden. Regelmatig geeft Jeremia zijn raad aan de koning en de leiders van het volk, maar die leiders willen niet luisteren naar het woord van God. Zo komt Jeremia in een isolement en voelt hij de pijn in zijn lijf. Op een gegeven moment wil hij ermee ophouden om het woord van God te spreken, maar dan laait er een vuur op in zijn hart en kan hij het niet laten. Het is ontroerend om zo een inkijk in de ziel van Jeremia te krijgen: om de worsteling met zijn levensopdracht te zien en het lijden dat ermee gepaard gaat. Ik herken die worsteling soms ook, als een geroepen mens.

Keren we terug naar het evangelie. Daar gaat Jezus verder, maar zegt nu tegen al zijn leerlingen: Als je achter mij aan wil gaan, breek dan met jezelf, neem je kruis op en volg mij. Die woorden klinken heel radicaal. Ze houden voor ons een keuze in, als we achter hem aan willen gaan, die net zo goed een worsteling zich mee brengt. Maar het is wel

invoelbaar. Te vergelijken wellicht met een man een vrouw die willen trouwen. Die worden gedreven door de liefde en gaan een weg van de liefde. Maar als ze eenmaal het ja-woord hebben uitgesproken, weten ze: om trouw te blijven zal het zo nu en dan ook wat gaan kosten. Zoals over Hans en Irene deze zegen is uitgesproken: zegen hen in vreugde en verdriet, in rijkdom en armoede, in leven en sterven. Zo is het ook met leerling-woorden van Jezus. Aanvankelijk word je vanbinnen geraakt en geef je je over: ja, die weg van de liefde wil ik gaan. Maar als je trouw wilt blijven, zal het ook wat gaan kosten en kan het lijden met zich meebrengen. Dan geldt het woord van Jezus: Breek met jezelf. Dat is: niet altijd je eigen belang laten voorgaan, maar opkomen voor de ander. Niet steeds je eigen rijkje willen stichten, maar je inzetten voor het rijk van God. Niet je eigen wil doordrijven, maar openstaan voor de wil van God. Zo leer je al doende wat het betekent om je leven te verliezen omwille van Gods zaak en het dan te vinden.

En als je hierop ingaat en soms de pijn voelt, mag je dan zo nu en dan getroost worden door de belofte van God met het woord van het lied: *Waarlijk, mijn liefde voor jou zal niet wijken.*